

„Prelatura želi služiti kao kvasac“

U ovom intervjuu biskup Javier Echevarría objašnjava zašto bismo svi željeli i trebali živjeti u intimi s Bogom, jer svi smo mi njegova djeca i On od svih nas očekuje ljubav.

23.10.2008.

Kako je Opus Dei obilježio 25. obljetnicu?

Zajedno s našim uobičajenim zadacima svaki od nas teži zahvaljivati Bogu za mnoga dobra

djela koja nam je podario. Stoga sam zatražio da prelatura Opus Dei promatra 2008. kao Marijinu godinu milosti, zaključno s 28. studenim.

Očito, ta je obljetnica prilika za svakog od nas da obnovi svoju osobnu težnju za još bliskijim nasljedovanjem Krista, u suradnji sa Svetim Ocem i svim biskupima.

Bi li bilo korektno reći da je Opus Dei sazreo u dobi?

U svjetlu služenja potrebno je uzvratiti Crkvi i dušama, a u tome smo još uvijek na samom početku. Dakako, ne s obzirom na svoju misiju, koja je podsjetiti da su svi kršćani pozvani na svetost u svojem svakodnevnom životu. Ali istina je da je to samo početak, kada razmotrimo opseg i dubinu evanđeoskog zadatka koji nam je povjeren, jer je ono što je dosad ostvareno zaista malo u odnosu na očekivanja mnogih u Crkvi.

Primjera radi, mnogi biskupi žele da Opus Dei dođe u njihove biskupije.

Štoviše, svi članovi Prelature suočeni su s dnevnim zadatkom donošenja tih odluka u vlastitim životima, naravno uz pomoć milosti. S tog stajališta – koje smatram najvažnijim – Opus Dei nikada neće sebe smatrati zrelim jer je uvijek apsolutno potreban Božje pomoći, kao što malo dijete treba svoje roditelje.

Što točno za Opus Dei znači da u crkvenim zakonima postoji kao osobna prelatura već 25 godina? Zašto je taj poseban kanonski oblik izabran radije nego drugi oblici koji se češće javljaju u laičkim krugovima?

Nakon konzultacija sa stotinama biskupa te pažljivog proučavanja tog pitanja papa Ivan Pavao II. uspostavio je Opus Dei kao osobnu prelaturu zato što je taj pravni oblik dao puno crkveno priznanje njegovoj

temeljnoj karizmi. Kao što je dobro poznato, 2. listopada 1928. sveti Josemaría je rekao da ga je Bog zamolio da diljem svijeta potakne Božji poziv prema svetosti. On je bio zamoljen da pomogne kako bi laici postali potpuno svjesni svoga poslanja u Crkvi i u svijetu, prije svega po posvećivanju vlastitog rada i svakodnevnih poslova.

Apostolski rad koji proizlazi iz sjemena što ga je Bog nadahnuo i koji se proširio po mnogim dijelovima svijeta nije uspio pronaći prikladan oblik u crkvenom zakonu sve dok II. vatikanski koncil nije omogućio osobnoj prelaturi da služi određenim apostolskim potrebama. Taj pravni oblik savršeno objašnjava punu svjetovnu i međunarodnu prirodu misije Opus Dei, donoseći je zajedno na nov način vjerniku laiku, koji i dalje pripada svojoj biskupiji i svjetovnim svećenicima utemeljenim u Prelaturi. Iz toga se jasno vidi

koliko je Opus Dei u punoj komunikaciji s biskupima i kako se uklapa u razne biskupije.

To je bio ishod koji je osnivač dugo želio, za koji se toliko molio i nudio tolike žrtve, pa čak i to da ne doživi puno priznanje crkvene vrhovne vlasti.

Vjernici u Opusu Dei, štoviše, u nastojanju da žive po kršćanskim obvezama, baš kao i drugi kršćani, osjećaju posebno zajedništvo molitve, nakane i nastojanja sa svim karizmama u Crkvi koja je izraz Božjeg naroda bogatog duhovnog nasljeđa – i starih i novih crkvenih pokreta.

Kako se Prelatura razvijala u ovih 25 godina. Koje je bilo najvažnije iskustvo?

Postizanje odgovarajućeg pravnog oblika pomoglo je ljudima da bolje razumiju kako Opus Dei provodi

svoju misiju u službi sveopće Crkve, kao i da bolje razumiju svoje mjesto u lokalnoj Crkvi. Osim toga, bilo je mnogo razloga radovati se tijekom prošlih 25 godina, kanonizaciji osnivača, na primjer.

Drugi važan događaj bila je smrt njegova prvog nasljednika, biskupa Alvara del Portilla, a čija je beatifikacija pokrenuta. Također, tijekom tih godina Prelatura je proširila svoj apostolat na nove zemlje na svim kontinentima.

Htio bih naglasiti, međutim, da za vjernika u Opusu Dei to nisu najvažniji događaji. Najvažniji su oni događaji koji ispunjavaju njihove svakodnevne živote, čak i kad su s ljudskog gledišta nevažni. Bog čeka svakog od nas i Prelatura je ovdje da ga možemo pronaći.

Kako je osnivačeva smrt utjecala na Prelaturu?

Bog je dao osnivaču srce oca ispunjeno velikim milosrđem. Na početku, njegova je smrt prouzročila veliku tugu. Ali uz pomoć mons. Del Portilla, koji nas je pozvao da „ranu“ na našem srcu ostavimo otvorenom kako bismo mogli biti vjerni blagu koje smo primili, shvatili smo da je glava i srce obitelji Opus Dei u raju.

U svom životu sv. Josemaría je tražio da ga se nikad ne učinim nužnim. Htio je da duh Opusa Dei ostane urezan kao što ga je on ostavio. Sada je na svakome od nas koji smo primili taj duh da odgovaramo s mnogo pouzdanja čineći ga plodonosnim iz dana u dan.

Zahvalan sam Bogu što mi je dao mogućnost da živim toliko mnogo godina sa svecem kao što je Josemaría Escrivá de Balaguer. U cijelosti se povjeravam njegovu moćnom zagovoru i mislim da nas stalno nadgleda i pomaže na očinski i

majčinski način, govoreći nam kao što je često govorio: „Više, više, više!“ Uvijek možemo voljeti više i činiti više za Boga i naše susjede. Usprkos našim manama želimo ustrajati da na kraju svakog dana budemo bliže Bogu nego na početku.

Koja je tajna Opusa Dei u stalnom privlačenju mladih ljudi, osobito u Europi, slijeđenja Krista, bilo u braku, apostolskom celibatu ili svećeništvu?

To je kao i tajna Crkve – neiscrpna privlačnost našeg Gospodina Isusa Krista. Svi mi kršćani imamo obvezu činiti sadašnjost svojim primjerom i riječima, ljepotom Kristova lika i porukom bez okaljavanja, čak i kada nam se čini da idemo protiv struje.

Koristeći se jednim od sv. Josemariji omiljenih izraza, Opus Dei nije ništa drugo nego veliko djelo kateheze. Nudi smisao kršćanske strukture i osobnog duhovnog vodstva za svoje

vjernike i one koji sudjeluju u aktivnostima apostolata u prirodnosti njihovih života, u prijateljstvu koje stvaraju i međusobnom razgovoru. Oni prenose i uče Evanđelju svoje obitelji, prijatelje, kolege i susjede.

Danas, 25 godina poslije, koji su najvažniji izazovi za Prelaturu?

Glavni je izazov osobno posvećivanje svakog člana i nastavak želje za svetošću mnogih osoba putem evangelizacije.

Taj zadatak, koji jest i uvijek će biti obaveza, posebno je potreban danas, kao što i sveti otac Benedikt XVI. podsjeća uvijek naše vjernike.

I kao što sam spomenuo prije nekoliko trenutaka, mnogi biskupi pozivaju Prelaturu da započne apostolski rad u njihovim biskupijama.

Prije godinu dana Opus Dei otvorio je svoj prvi centar u Moskvi. Molimo se da svoje centre otvorimo u Rumunjskoj, ali i u Indoneziji.

Drugi jednako važan izazov i za vjernike Opusa Dei i za sve kršćane, posebno laike, je dugoročan rad muškaraca i žena dobre volje kako bi pomogli razvoju oblika kulture koji poštuje dostojanstvo ljudske osobe.

Možemo li govoriti o karizmi Opusa Dei? Je li „posvećivanje rada“ i dalje stup vaše duhovnosti?

Da, i uvijek će biti. Svaki pošten posao, svaki pravi zadatak, kada je dobro obavljen, izvršen iz ljubavi, može i mora biti prilika za pronalaženje Boga, služenje drugima i vlastito poboljšavanje. Bog nas ne zove samo onda kada se molimo, nego tijekom cijelog dana. Zato ne bi bilo dobro neke poslove ili zadatke smatrati manje vrijednima. Svaki zadatak ili posao može biti prilika za

približavanje Bogu. I ne samo posao. Za ljude u braku, npr. ispunjavanje obiteljskih i supružničkih dužnosti s ljubavlju također je pravi put prema svetosti, baš kao što je i svećeništvo i vjerno ispunjavanje građanskih dužnosti za sve građane.

Ukratko, Bog nas sve zove na svetost. Ne samo neke od nas, nego sve. Svi bismo mi mogli i trebali živjeti u intimi s Bogom, jer svi smo mi njegova djeca i on od svih nas očekuje ljubav.

Stoga, tijesno sjedinjeni s glavnom porukom, želimo istaknuti jedinstvo života, ljubav prema osobnoj slobodi te sijati mir i radost posvuda u društvu, ne izostavljajući nikoga.

Kako kao prelat Opusa Dei vidite odgovornost vođenja jedne od najživljih karizmi u Crkvi?

Oprostite mi što imam zamjerku na način na koji ste postavili pitanje. U

Crkvi danas – kao i uvijek – duhovno bogatstvo obiluje znakovima koje Duh Sveti prati i nadahnjuje. Opus Dei je samo još jedan dokaz vitalnosti Crkve, ali mi ne želimo biti „na čelu razreda“. Osobno, mogu vam reći da sam dobro upoznat s nesrazmjerom svoje snage i zadatka koji mi je povjeren, ali oslanjam se i na molitve vjernika Prelature, suradnika, ali i mnogih drugih koji mole za naš apostolski rad. Prelatura Opus Dei ne traži ljudsku slavu; mi težimo služenju, otvorenosti svima, bez tajni, ali izbjegavamo biti u središtu pozornosti.

Zagovor Blažene Djevice Marije, kojoj ste odlučili povjeriti ovu obljetnicu, zasigurno je bio prisutan tijekom 25 godina.

Točno, ali ne samo u ovih 25 godina, nego za cijelo vrijeme postojanja Opusa Dei. Suočeni s bilo kojom potrebom, uvijek smo se obraćali

Djevici Mariji. Čim je Sveti Josemaría osjetio da Bog traži nešto od njega, on se uvijek oslonio na našu Majku. Među mnogim drugim pokazateljima spomenuo bih njegova mnoga hodočašća diljem svijeta Djevici Mariji u čast, uključujući Montserrat, te pogotovo „Našu Gospu od Milosti“ u Barceloni. Njegov posjet toj bazilici još je više povezao Opus Dei s Gospom. Isto tako i danas, ali i u budućnosti, uvijek ćemo moliti Gospu za pomoć. Tijekom Marijanske godine, koju trenutno obilježavamo, ohrabrio bih sve vjernike Prelature da mole svetu krunicu s velikim poštovanjem, te da je šire među svojim kolegama, prijateljima i rođacima. To je vrlo plodonosna molitva.

hr-hr/article/prelatura-zeli-sluziti-kao-
kvasac/ (23.02.2026.)